Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 30. aprila 1968

o skupni metodi izračunavanja povprečnih stopenj, predvideni v členu 97 Pogodbe

(68/221/EGS)

(EGT L 115 , 18.5.1968, s. 14)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**A1**	Akt O POGOJIH PRISTOPA HELENSKE REPUBLIKE IN PRILAGODITVAH POGODB	L 291	17	19.11.1979

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 30. aprila 1968

o skupni metodi izračunavanja povprečnih stopenj, predvideni v členu 97 Pogodbe

(68/221/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 99 in 100 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa z dne 21. junija 1960 srečanja predstavnikov vlad držav članic v Svetu,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je od začetka veljavnosti Pogodbe določanje povprečnih stopenj, predvideno v členu 97 Pogodbe, za kompenzacijo bremena prometnih davkov, ki se odmerijo v skladu s kumulativnim večfaznim davčnim sistemom, neprestano povzročalo težave, ki posegajo v ustrezno delovanje skupnega trga; ker se taki neželeni učinki povečajo z odpravo carin v Skupnosti;

ker mora biti edini namen prihodnjih prilagajanj kompenzacijskih dajatev in vračil zagotoviti, da imajo obstoječi sistemi kumulativnega večfaznega prometnega davka bolj nevtralni vpliv na mednarodno trgovino in da zagotovijo prehod na skupni sistem davka na dodano vrednost v najboljših možnih pogojih; ker so taka prilagajanja zato v skladu z merili, priznanimi v Sklepu z dne 21. junija 1960 s srečanja predstavnikov vlad držav članic v Svetu;

ker so zgoraj navedene težave v glavnem posledica razlik med metodami, ki jih države članice uporabljajo za izračunavanje teh stopenj;

ker je zato v interesu skupnega trga, da se do takrat, ko bo davek na dodano vrednost uveden v vseh državah članicah, te različne metode izračunavanja uskladijo s sprejetjem skupnih in razumnih pravil, ki zagotavljajo spoštovanje omejitev, ki so določene v členu 97 Pogodbe in omogočajo, da se na ta način pridobljene povprečne stopnje pregledujejo;

ker morajo zato, da so čim bolj upoštevani dejanski pogoji, v katerih se proizvaja izdelek ali skupina izdelkov, taka pravila predvidevati tehtanje davčnih obremenitev;

ker morajo ta pravila državam članicam prepustiti možnost, da se zatečejo k nekaterim ocenam pavšalne stopnje;

ker mora imeti Komisija pooblastilo, da z direktivami, ki jih sprejme po posvetovanju z državami članicami, predpiše postopek za uporabo skupne metode izračunavanja;

ker mora biti zato, da Komisija lažje zagotavlja spoštovanje omejitev, ki so določene za povprečne stopnje, predvideno, da morajo države članice, preden uvedejo ali na kakršenkoli način spremenijo povprečno stopnjo, na svojo lastno pobudo Komisiji predložiti izračune, ki temeljijo na skupni metodi,

([1]) UL C 10, 14.2.1968, str. 4.
([2]) UL 317, 28.12.1967, str. 9.

▼B

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Kadar na podlagi člena 97 Pogodbe država članica zaradi kompenzacije, tako glede uvoza kot izvoza, uvede ali spremeni povprečno stopnjo prometnega davka, ki je posredno ali neposredno uvedena na proizvodnjo izdelka ali skupine izdelkov, mora biti ta stopnja izračunana v skladu z določbami te direktive, v luči dejanskih pogojev proizvodnje.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

— povprečne stopnje, ki obstajajo, ko ta direktiva začne veljati, celo če se uporabljajo za izračunavanje prejšnjih davčnih obremenitev v skladu z določbami člena 6;

— prilagoditve povprečnih stopenj, ki izhajajo izključno iz splošne spremembe stopnje prometnega davka;

▼A1

— povprečne stopnje v Grčiji v času pristopa te države; vendar pa se te določbe uporablja pri ocenjevanju skladnosti teh stopenj z določbami člena 97 Pogodbe.

▼B

Člen 2

1. Povprečna davčna obremenitev na izdelek je enaka tehtanemu povprečju davčnih obremenitev na ta izdelek v različnih reprezentativnih fazah proizvodnje, ki so določene za vsako fazo v skladu s členi od 3 do 6. Tehtano povprečje temelji na pomenu vsake faze v odnosu do celotne proizvodnje izdelka.

2. Povprečna davčna obremenitev na skupino izdelkov je enaka tehtanemu povprečju povprečnih davčnih obremenitev na reprezentativne izdelke za to skupino. Velikost skupine izdelkov določa število reprezentativnih izdelkov, ki jih je treba upoštevati. Za vsak reprezentativni izdelek se povprečna davčna obremenitev izračuna v skladu z določbami odstavka 1. Tehtano povprečje temelji na pomenu reprezentativnih izdelkov v odnosu do celotne proizvodnje skupine izdelkov.

Člen 3

Za izračunavanje davčnih obremenitev na izdelek v končni fazi proizvodnje se lahko upoštevajo davčne obremenitve za vse faktorje v lastni ceni v tej fazi.

Člen 4

1. Za izračunavanje davčne obremenitve na izdelek v predzadnji fazi se lahko upoštevajo obremenitve, ki so uvedene v tej fazi za surovine, polizdelke in končne izdelke, ki se uporabljajo v surovinah, polizdelkih ali končnih izdelkih, ki se upoštevajo v končni fazi, ali v drugem faktorju ali sestavnem delu, ki se upošteva v končni fazi, če predstavlja v tej fazi najmanj 3 % prodajne cene končnega izdelka, pred obdavčitvijo.

2. Za izračunavanje davčne obremenitve na izdelek v drugih fazah se lahko upoštevajo obremenitve, ki so uvedene v vsaki od teh faz za surovine, polizdelke in končne izdelke, ki so namenjeni za izdelavo surovine, polizdelka ali končnega izdelka, ki se upoštevajo v končni fazi.

Člen 5

1. Če za faktor ali sestavni del, ki se upošteva v katerikoli fazi, davčna obremenitev v prejšnjih fazah ni bila izračunana v skladu s členom 4, se lahko obremenitev tega faktorja ali tega sestavnega dela poveča po splošni stopnji 50 %. Če pa za znesek davčne obremenitve na navedeni faktor ali sestavni del velja posebna stopnja, je ta znesek treba preračunati pred uporabo splošne stopnje, na podlagi splošne stopnje prometnega davka. Kadar ta posebna stopnja zajema eno ali več prejšnjih faz, se obremenitev, ki je posledica uporabe navedene stopnje, ne poveča po splošni stopnji.

▼B

2. Obremenitev, ki je tako izračunana za prejšnje faze, ne sme presegati obremenitve, ki bi jo dobili pri uporabi členov 4 in 6 za navedeni faktor ali sestavni del.

Člen 6

Če za faktor ali sestavni del, ki se upošteva v katerikoli fazi, obstaja povprečna stopnja, se lahko uporabi za izračunavanje prejšnje davčne obremenitve na navedeni faktor ali sestavni del, kadar je v skladu s členom 97. Ta stopnja se uporabi, če jo podpirajo izračuni, ki so posredovani Komisiji v skladu s členom 10.

Člen 7

1. Kadar za izdelke ali skupine izdelkov država članica ne izračunava povprečne davčne obremenitve v skladu s členi od 2 do 6, se ta obremenitev lahko oceni po splošni stopnji, ki predstavlja 100 %, 75 %, 50 % ali 30 % splošne stopnje prometnega davka glede na to, ali faktorji in sestavni deli izdelka ali skupine izdelkov, ki se lahko upoštevajo v končni fazi in so zavezani splošni stopnji ali povečani stopnji prometnega davka, predstavljajo 65 %, 50 %, 35 % ali manj kakor 35 % prodajne cene izdelka ali skupine izdelkov, pred obdavčitvijo.

2. Tako ocenjena obremenitev ne sme presegati povprečne davčne obremenitve, ki bi jo dobili, če bi uporabili člene 2, 3, 4 in 6.

Člen 8

Povprečne stopnje se zaokrožijo na naslednjo polovično točko navzgor ali navzdol, glede na to, ali decimalni del dobljene stopnje dosega ali ne dosega 0,75 ali 0,25.

Člen 9

Po posvetovanju z državami članicami Komisija po potrebi z direktivo določi postopek za uporabo členov od 1 do 8.

Člen 10

1. Kadar namerava država članica uvesti ali spremeniti povprečno stopnjo, mora Komisiji predložiti izračune, s katerimi je bila določena povprečna davčna obremenitev v skladu s členi od 1 do 8.

2. Kadar Komisija meni, da davčna obremenitev, ki je določena po splošni stopnji v skladu s členi od 5 do 7 presega omejitve, določene v odstavku 2 navedenih členov, morajo države članice Komisiji na zahtevo predložiti izračun, s katerim je bila ta obremenitev določena v skladu s členi 2, 3, 4 in 6.

Člen 11

Države članice posredujejo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, ki so jih naknadno sprejele na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Ta direktiva je naslovljena na države članice.